

ÎNCHEIERE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Societatea cu Răspundere Limitată „Caravita Co”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea
cu Răspundere Limitată „Enduro” împotriva Societății cu Răspundere Limitată
„Caravita Co” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității și
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, prin
care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Caravita
Co” și s-a menținut hotărârea Judecătoria Anenii Noi din 15 august 2016,

c o n s t a t ă :

La 28 decembrie 2015, SRL „Enduro” s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva SRL „Caravita Co” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de
întârziere, penalității și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, între SRL „Enduro” și SRL
„Caravita Co” la 07 aprilie 2014 a fost încheiat contractul de prestări servicii, prin
care SRL „Enduro”, în calitate de antreprenor, s-a obligat să efectueze lucrări
legate de prelucrarea pământului (servicii mecanice, de dezvoltare a carierei,
îndepărtarea solului, umplerea cu stivuire ș.a.), locul și data descărcării
încărcăturii fiind stabilite în contract. Termenul contractului a fost prelungit prin
anexa la contract din 12 mai 2015, până la 31 decembrie 2015

Afirmă că, potrivit pct. 3.1 - 3.6 al contractului, beneficiarul se obligă să
achite prețul lucrărilor efectuate de către antreprenor în termen de 5 zile după
semnarea actului de primire predare.

La 03 decembrie 2015 potrivit actului de verificare al decontărilor
reciproce, semnat de ambele părți contractante, suma datorată de către SRL
„Caravita Co” față de SRL „Enduro” constituia suma de 1 083 391,30 lei.

Sustine că, dovadă a existenței datoriei servește factura fiscală seria JB
2390616 din 25 septembrie 2015 și factura fiscală seria JB 2390619 din 23
noiembrie 2015.

La 10 decembrie 2015, SRL „Enduro” a înaintat către SRL „Caravita Co” scrisoare prin care a solicitat achitarea datoriilor, la care însă nu a primit nici un răspuns.

Solicită SRL „Enduro” încasarea din contul pârâtului SRL „Caravita Co” în beneficiul său a datoriei aferente contractului din 07 aprilie 2014 și a anexei la acesta din 12 mai 2015, în sumă de 1 083 391,3 lei.

La 12 mai 2016, SRL „Enduro” a înaintat instanței de judecată cerere de majorare a pretențiilor acțiunii, indicând că SRL „Enduro” s-a adresat către SRL „Caravita Co” cu acțiune de încasare a sumei de 1 083 391,3 lei pentru neexecutarea prevederilor contractului de prestări servicii din 07 aprilie 2016 și anume pentru neonorarea obligației de transferare a sumelor convenite pentru executarea lucrărilor de prelucrare a pământului.

Indică că, contractul de prestări servicii din 07 aprilie 2014 prevede la pct. 5.6., penalitate de 0,1 % din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere, care se impune beneficiarului în cazul în care acesta întârzie cu executarea obligației de plată.

Potrivit pct. 3.4 al contractului menționat, suma datorată urmează a fi transferată antreprenorului în timp de 5 zile de la semnarea actului de predare primire a lucrărilor. Părțile procesului au semnat două procese-verbale de recepție a lucrărilor executate, unul pentru lunile august și noiembrie, iar celălalt pentru anul 2015. Nici un proces verbal nu conține data întocmirii. Luând în considerație acest fapt, data scadentă va fi 31 decembrie 2015, or la această dată a fost întocmit și semnat de ambele părți actul de verificare a decontărilor reciproce, care a fost anexat la dosar și care exprimă consimțământul ambelor părți asupra sumei datorate SRL „Enduro”.

Astfel susține că, 0,1,% din 1 083 391,3 lei, suma datoriei, constituie 1 083 lei - penalitatea pentru o zi de întârziere, respectiv pentru o perioadă de 169 de zile, de la 03 decembrie 2015 până la 17 mai 2016, penalitatea de întârziere constituie suma de 183 027 lei.

Totodată, conform prevederilor art. 619 Cod civil, SRL „Enduro” solicită încasarea dobânzii de întârziere pentru neexecutarea unei obligații scadente, exigibile și lichide. La caz, părțile au convenit că suma datorată urmează a fi transferată antreprenorului în timp de 5 zile de la data întocmirii și semnării actului de predare primire a lucrărilor. Luând în considerație că nici un proces-verbal nu conține data întocmirii, data scadentă va fi 03 decembrie 2015, or la această dată a fost întocmit și semnat de ambele părți actul de verificare a decontărilor reciproce, care a fost anexat la dosar și care exprimă consimțământul ambelor părți asupra sumei datorate SRL „Enduro”.

Astfel, indică că 1 083 391 lei (15% + 9%) / 365 zile constituie 712,36 lei - dobândă de întârziere pentru o zi de întârziere, respectiv pentru o perioadă de 169 de zile, de la 03 decembrie 2015 până la 17 mai 2016, dobânda de întârziere constituie suma de 120 388,84 lei.

Ulterior, SRL „Enduro” a depus cerere de majorare a pretenției prin care solicită încasarea din contul pârâtului a penalității de întârziere în sumă de 199

272 lei, în felul următor: 04 decembrie 2015 – 04 ianuarie 2016 = 31 zile; 04 ianuarie 2016 – 04 februarie 2016 = 31 zile; 04 februarie 2016 – 04 martie 2016 = 30 zile; 04 martie 2016 – 04 aprilie 2016 = 31 zile; 04 aprilie 2016 – 04 mai 2016 = 30 zile; 04 mai 2016 – 04 iunie 2016 = 31 zile; ce constituie în total 184 zile, respectiv fiecărei zile revenindu-i suma penalității de 1 083 lei (184 zile x 1 083 lei).

Prin aceeași cerere, mai solicit reclamantul și încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 125 480 lei în felul următor: 04 decembrie 2015 – 24 februarie 2016 = 19,50 (20 zile); 25 februarie 2016 – 30 martie 2016 = 19,0 (25 zile); 31 martie 2016 – 27 aprilie 2016 = 17,0 (28 zile); 28 aprilie 2016 – 25 mai 2016 = 15,0 (28 zile); 26 mai 2016 – 03 iulie 2016 = 13,0 (38 zile); 04 iulie 2016 – 12 august 2016 = 10,0 (38 zile); respectiv pentru perioada 04 decembrie 2015 – 24 februarie 2016 = 19,50 (20 zile) dobânda de întârziere constituie 16 918 lei (845,9 lei x 20 zile), pentru perioada 25 februarie 2016 – 30 martie 2016 = 19,0 (25 zile) dobânda de întârziere constituie 20 775 lei (831 lei x 25 zile), pentru perioada 31 martie 2016 – 27 aprilie 2016 = 17,0 (28 zile) dobânda de întârziere constituie 21 607 lei (771,7 x 28 zile), pentru perioada 31 decembrie 2015 – 25 mai 2016 = 15,0 (28 zile) dobânda de întârziere constituie 19 936 lei (712 lei x 28 zile), pentru perioada 26 mai 2016 – 03 iulie 2016 = 13,0 (38 zile) dobânda de întârziere constituie 24 776 lei (652 lei x 38 zile), pentru perioada 04 iulie 2016 – 12 august 2016 = 10,0 (38 zile) dobânda de întârziere constituie 21 394 lei (563 lei x 38 zile).

Astfel, SRL „Enduro” solicită încasarea din contul SRL „Caravita Co” în beneficiul său a datoriei conform obligației contractuale neexecutate în sumă de 1 083 391,3 lei, a penalității de întârziere în sumă de 199 272 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 125 480 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 15 august 2016 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Enduro”, s-a încasat de SRL „Caravita Co” în beneficiul SRL „Enduro” datoria în suma de 1 083 391,3 lei, dobânda de întârziere în sumă de 199 272 lei și penalitatea în sumă de 62 740 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 07 septembrie 2016, SRL „Caravita Co” a depus cerere de apel solicitând casarea integrală a acesteia cu emiterea unei hotărâri prin care acțiunea reclamantului să fie respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016 s-a admis cererea SRL „Caravita Co” privind scutirea de la plata taxei de stat la depunerea apelului. S-a respins apelul declarat de SRL „Caravita Co” cu menținerea hotărârii Judecătoriei Anenii Noi din 15 august 2016.

La 02 martie 2017, SRL „Caravita Co” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece la examinarea cauzei, instanța a încălcat normele de drept material și procesual.

Sușține recurența că, prima instanță nejustificat a primit spre examinare cererea de chemare în judecată, în cazul în care nu au fost respectate prevederile art. 167, alin. (1), lit. b) Cod de procedură civilă, nefiind prezentată dovada de plată a taxei de stat. Mai mult instanța de judecată nu a reținut că prin sentința din 06 noiembrie 2015 întreprinderea a fost amendată cu amendă penală și dispusă lichidarea acesteia, totodată fiind sechestrate conturile de către IFS Nisporeni.

Consideră că instanțele de judecată eronat au dispus încasarea dobânzii de întârziere și penalității, în cazul în care întreprinderea a fost lichidată prin sentință.

A mai indicat că, instanțele de judecată nu au examinat probele și nu au analizat argumentele verosimile prezentate de partea apelantă, fapt care a dus la examinarea eronată a cauzei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat la 02 martie 2017, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016 este depus în termen, în cazul în care copia deciziei a fost expediată părților la 21 decembrie 2016, conform scrisorii de însoțire (f.d. 148), iar la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de SRL „Caravita Co”, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Caravita Co” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de

procedură civilă, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Caravita Co” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Caravita Co”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Caravita Co”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat